

Po tom pitanju pak stručna javnost nema nikakve dileme. Obnovljive izvore energije treba razvijati u što je moguće većoj meri ali od termoelektrana nikako ne treba odustati jer u Srbiji nema dovoljno drugih kapaciteta koji bi mogli da zamene proizvodnju struje iz uglja.

- Studija izvodljivosti za izgradnju termoelektrane "Štavalj", snage oko 200 megavata, urađena je pre sedam do osam godina. Dakle nije reč o novoj inicijativi već o projektu koji je dugo u opticaju. Postoji rudnik "Štavalj" i proširenjem njegovog kapaciteta obezbedile bi se dovoljne količine uglja za proizvodnju struje u termoelektrani "Štavalj" - kaže za Danas Slobodan Ružić, nekadašnji pomoćnik ministra energetike i direktor konsultantske firme Enerdži sejving grup.

On dodaje da bi izgradnja termoelektrane bila pun pogodak i za sam rudnik jer bi se održala postojeća radna mesta, odnosno stekli uslovi i za otvaranje novih proširenjem proizvodnje.

- Uslovi za izgradnju termoelektrane u tom kraju postoje. Potrebno je samo proširiti kapacitete rudnika i na taj način bi bilo obezbeđeno dovoljno uglja za proizvodnju električne energije. Ako zaista postoji ozbiljno interesovanje kompanije iz Češke za realizaciju tog projekta, to je svakako dobra stvar za stabilnost elektroenergetskog sistema Srbije. Naime, dugo vremena nije izgrađen nijedan novi proizvodni objekat. Kada je reč o postojećim, neki od njih su zastareli te je potrebna njihova revitalizacija. U takvoj situaciji izgradnja termoelektrane snage 200 megavata je izuzetno dobra i korisna stvar koju treba pozdraviti. Naravno, ona treba da bude opremljena tako da se poštuju svi ekološki standardi kakvi postoje u razvijenim evropskim zemljama - ističe naš sagovornik.

On dodaje da su komentari kako Srbija ne bi trebalo više da gradi termoelektrane i orijentiše se pretežno na OIE potpuno nestručni i besmisleni.

- Svi oni koji se zalažu za tako nešto ne poznaju realno stanje u srpskoj energetici. Kao konsultant uglavnom radim sa projektima iz oblasti OIE i potpuno je tačno da njih u Srbiji treba razvijati u što je moguće većoj meri. Međutim to nikako ne znači da treba odustati od izgradnje termoelektrana. Jednostavno, uglja u Srbiji ima dovoljno i logično je da se iz njega proizvodi struja bar još narednih 30 godina. Ako bismo prestali da proizvodimo struju iz uglja i orijentisali se samo na OIE, Srbija bi se suočila sa nestašicama električne energije i znatno većim uvozom. Drugim rečima, struja dobijana iz OIE je preskupa i ne može da bude alternativa struji dobijenoj iz uglja. Kada je reč o Srbiji, alternativa uglju može da bude samo nuklearna energija. Bilo bi vrlo zanimljivo čuti komentar raznih ekoloških organizacija koje se protive izgradnji termoelektrana povodom toga da ih je realno jedino moguće zameniti nuklearkama. Dakle, zaključak je da su termoelektrane Srbiji potrebne, ali i da treba da budu sagrađene tako da životna sredina bude zaštićena maksimalno - smatra Ružić.

Sa njegovim mišljenjem slaže se i Ljubodrag Savić, profesor Ekonomskog fakulteta u

Beogradu.

- U poslednjih 40 godina u Srbiji nije izgrađen nijedan elektroenergetski proizvodni objekat. Shodno tome, naročito ako se namerava sprovođenje reindustrijalizacije, nova postrojenja za proizvodnju struje su nam potrebna i u tom smislu izgradnja termoelektrane "Štavalj" je od izuzetnog značaja - navodi naš sagovornik.

Prema njegovim rečima, na taj način bi se povećala i proizvodnja rudnika "Štavalj" i sprečilo njegovo tavorenje a stvorili bi se uslovi ne samo za očuvanje postojećih već i za otvaranje novih radnih mesta.

- Sa jedne strane korist bi imali potrošači u Srbiji jer bi bio izgrađen još jedan proizvodni objekat koji bi omogućio nesmetano snabdevanje strujom a sa druge strane ta investicija bi puno značila i za razvoj Sjenice i okoline - ističe Savić.

izvor: danas.rs